

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Ib Christensen) (DR):

Jeg synes, hr. Erik Andersen (Fr.borg a.) svinger sig helt urimelig højt op. Der er ikke tale om, at man begrænser organisationernes ret til at fastlægge deres budgetter, til hvilke formål de vil yde bidrag, sågar til partipolitiske formål. Der er kun tale om, at man forhindrer et flertal, hvis det i det hele taget repræsenterer et flertal, inden for en organisation i at tvinge de medlemmer, som ikke ønsker at støtte de pågældende partipolitiske formål, til at gøre det, noget, som de ellers var tvunget til, fordi de i kraft af deres indtægtserhvervelse er nødt til at være medlemmer af de pågældende organisationer.

Forholdet kan paralleliseres med folkekirken, hvor vi som bekendt har den regel, at folk kan udmelde sig af folkekirken og derved fritages for at betale kirkeskat. Den regel har man i erkendelse af, at noget andet er et overgreb mod den enkelte borgers samvittighed eller opfattelse, livsanskuelse, hvad man nu vil kalde det, og dette her er for så vidt parallelt. Vi ved, at den partipolitiske eller ideologiske opfattelse ofte er lige så tungtvejende — eller mere — som en religiøs opfattelse eller livsanskuelse, og derfor må dette forslag ses parallelt med den mindretalsbeskyttelse, som findes i de regler, der er for støtten til folkekirken, og hvorefter man altså kan fritages for kirkeskatten, hvis ikke man er medlem af folkekirken.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om handelssamkvem med Namibia [af Kristine Heltberg m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. LI) findes i tillæg A. sp. 2733, fremsættelsen i tidenden sp. 5685).

Forslaget sattes til forhandling.

Udenrigsministeren (Guldberg):

Jeg vil gerne på regeringens vegne knytte nogle kommentarer til det af fru Kristine Heltberg m. fl. fremsatte forslag til folketingsbeslutning om Namibia.

Først vil jeg gerne sige, at i en årrække har Danmark nu ved enhver given lejlighed, og det gælder såvel inden for som uden for FN, gjort det helt klart, at vi fordømmer Sydafrikas apartheidpolitik, og vi har aldrig fra dansk side lagt skjul på, at vi anser Sydafrikas besættelse af Namibia for ulovlig. Vi anerkender derfor ikke sydafrikansk myndighed over Namibia, og det er også officielt meddelt den sydafrikanske regering. Til trods for denne grundindstilling har Danmark imidlertid på samme måde som de øvrige nordiske lande ved forskellige lejligheder taget forbehold ved afstemninger i FN's generalforsamling om resolutioner, som indeholdt opfordringer til afbrydelse af forbindelserne med Sydafrika. Når dette er tilfældet, skyldes det, at vi står på det princip, også sammen med de øvrige nordiske lande, at det udelukkende er FN's sikkerhedsråd, der er kompetent til at iværksætte sanktioner og boykot, der er bindende for medlemsstaterne. Det er ikke alene et princip, men det er en legal regel.

Sikkerhedsrådet har hidtil ikke truffet beslutning om iværksættelse af sådanne tvangsforanstaltninger over for Namibia eller Sydafrika. Det er som bekendt alene sket over for Sydrhodesia, og det betyder, at der ikke i dag er noget retligt grundlag for at ændre de almindeligt gældende principper for privat samhandel, for så vidt angår Namibia og Sydafrika, og at det derfor heller ikke er muligt at udstrække den kgl. anordning af 1968 om forholdsregler mod Sydrhodesia til også at gælde for Namibia. Det er en anordning, som udelukkende tilsigter at opfylde de forpligtelser, som sikkerhedsrå-